

Τηλεγραφήματα καινούρια,
ποῦ ἔρχονται μὲ τόση φούρια.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, εἴκοσι ὀκτώ.—Δὲν σὰς τὸ λέγω παῖζων,
πόλεμος προμηνύεται τῶν Γάλλων καὶ Κινέζων.
ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν.—Γαμβέτας ἐὰν ἔζη,
βεβαίως θὰ ἡσυχάζον χολέρα καὶ Κινέζοι.
ΑΥΤΟΘΙ, τόσαις τοῦ μηνός.—Χιλιάδες ἀποθνήσκουν,
ἂν καὶ σπουδαῖα φάρμακα οἱ ἱατροὶ εὕρισκουν.
ΕΚ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ.—Φοβερόν, ἀλλ' ὅμως τί νὰ γίνῃ;
αὐτὰ τραβᾷ ὅποιος συχνὰ τὸ σπῆτί του ἀφίνει.
Ὅμως χρυσοῦν παράσημον καὶ εἰς αὐτὸν ἀνήκει,
ποῦ ἔσωσε τὸν θρόνον μου καὶ τὴν βιβλιοθήκη.
Τὴν ὥρα ποῦ τὸ ἔμαθα ἐτρωγα ἓνα μπακλαβᾶ
κι' ἀμέσως τὸν ἐπέταξα ...

Τὸ πρακτορεῖον τοῦ ΧΑΒΑ.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Φ.—Οὐφ! ἄρῃσέ με, Περικλῆ, καὶ σοῦχω μία λύπη!
Π.—Καὶ γιὰ ποῖο λόγο. βρὲ κουτέ; ἔσένα τί σοῦ λείπει;
ἔχεις τὰ παραδάκια σου, ἔχεις κι' ἐμένα φίλο,
πηγαίνεις καὶ 'στὸ Φάληρο, τρῶς κάποτε καὶ ξύλο...
Φ.—Μὰ δὲν ἀφίνεις, Περικλῆ, αὐτὰ τὰ χωρατὰ σου,
δὲν ἔρχεσαι γιὰ μιὰ στιγμή καὶ 'λίγο 'στὰ σωστά σου.
'Εδῶ ὁ κόσμος καίεται ...
Π.—Τί καίεται, βρέ, πάλι;
Φ.—Νάτα! λοιπὸν 'στὴν πυρκαγιά δὲν ἦσουν τὴν μεγάλη;
Π.—Ποιὰ πυρκαγιά;
Φ.—Τοῦ Παλατιοῦ.
Π.—'Εκἀὴ τὸ παλάτι;
Πάλι σὲ τρώει, φαίνεται, ἡ ἔρημή σου πλάτη.
Φ.—Μὰ πῶς, μωρέ; 'στὴν πίστι σου δὲν 'πῆρες οὐ χαμπάρι
ἐδῶ ὁ κόσμος σύσσωμος σηκώθη 'στὸ ποδάρι
καὶ ἔτρεχε ξεσκουφωτός 'στὸ ντάλα μεσημέρι,
καὶ ὅλοι ἐβαστούσανε κι' ἓναν κουβᾶ 'στὸ χέρι.
Π.—Πάλι τὰ ἴδια μ' ἄρχισες καὶ θὰ σὲ μπαγλαρώσω.
Φ.—Βρὲ ἄρῃσέ με μιὰ μικρὴ ἰδέα νὰ σοῦ δώσω
γι' αὐτὸ τὸ φοβερό κακό, ποῦ πάλι μᾶς συνέβη,
γιατὶ ἐμένα ἄρχισε ὁ νοῦς μου νὰ σαλεύῃ.
'Ακου λοιπὸν...ἐφύσαγε ἓνα μελτέμι πρώτης,
ὅταν ἐμπρός μου 'πέρασε δρομαῖος στρατιώτης.
Γεῖά σου τοῦ λέω, ἀδελφέ, μὰ στάσου καὶ κομμάτι,
πολλὰ τὰ ἔτη μ' ἀπαντᾷ...ὦωτιά εἰς τὸ Παλάτι!
Τότε κι' ἐγώ, βρὲ Περικλῆ, διόλου καιρὸ δὲν χάνω,
τὸ βάζω εἰς τὰ τέσσαρα καὶ 'στὸ παλάτι φθάνω,
καὶ τί νὰ 'δῶ, βρὲ μάτια μου;..σπίθαις, καπνὸ, φαν
[τάρους,
καὶ τὸν Τρικούπη 'στὴ σκεπὴ μὲ δυὸ 'ψηλοὺς κολ-
[λάρους,
καὶ νὰ σοῦ 'πῶ, βρὲ Περικλῆ, τὸν θαύμασα 'στ' ἀλήθεια
εἶναι ὁ μόνος ἄνθρωπος ποῦχει ζωὴ 'στὰ στήθεα.
Μπορεῖ καὶ τὸν Κουταλιανὸ δλάκερο νὰ φάῃ,
αὐτὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος, αὐτὸς καὶ ποῦ δὲν πάει;
'στῆς πυρκαγιαῖς, 'στὰ δάνεια, σῆς Τράχωναις, στὰ
δάση,
'στοὺς φάρους, 'στοὺς προβιβασμούς κι' ὅπου ἄλλοι
[προφθάση.
Προφθαίνει καὶ 'στὸ θέατρο ἀκόμη τοῦ Φαλήρου...
αὐτὸς εἶν' ἄνδρας τοῦ πυρός, καθὼς καὶ τοῦ σιδήρου

γιατὶ σὲ τούτου τὸν καιρὸ ὅλ' ἡ Ἑλλὰς ἀνάβει,
καὶ δὲν 'μπορεῖ κανεὶς γιὰτὶ καὶ πῶς νὰ καταλάβῃ.
'Αλλ' ἄς ἀφήσουμε αὐτὸν, κι' ἄς ἔλθουμε καὶ πάλι
'στὴ φοβερὴ τὴν πυρκαγιά καὶ τὴν ἀνεμοζάλη.
Λοιπὸν κοντὰ 'στὸν Πρόεδρο στεκόταν ὁ Μαρμύρης,
εἰς τὸν Μαρμύρη δὲ κοντὰ στεκόταν ὁ Μουντούρης,
εἰς τὸν Μουντούρη δὲ κοντὰ στεκόταν ὁ Σοῦτσος,
καὶ εἰς τὸν Σοῦτσο δὲ κοντὰ στεκόταν ἓνας μοῦτσος,
καὶ εἰς τὸν μοῦτσο δὲ κοντὰ στεκόταν ὁ Λέλης,
καὶ εἰς τὸν Λέλη δὲ κοντὰ στεκόταν ὁ Γουβέλης,
καὶ 'στὸν Γουβέλη δὲ κοντὰ στεκόταν ὁ Λάγγες,
καὶ εἰς τὸν Λάγγε δὲ κοντὰ ἓνα φουσατο μάγγες,
καὶ εἰς τοὺς μάγγες δὲ κοντὰ καμπόσοι λωποδύταις,
καὶ πυροσβέσται ἄπειροι ἀπάνω 'στῆς σοφίταις,
καὶ ὁ Πηνεῖος, ὁ Τσέρνοβιτς, ὁ Σέκερης, ὁ Πάλλης,
ἀκόμη κι' ὁ Γενήσαρλης, ὁ Λάμπρος ὁ Μιχάλης,
καὶ μὲ τὸ σκύλο του μαζί ὁ Φῶν Κολοκοτρώνης,
ὁ Γιώργης τῆς Δημήτραινας κι' ὁ Σπύρος ὁ Πομόνης

Π.—Καὶ τέλος τί ἀπέγινε;

Φ.—Τί ἤθελες νὰ γίνῃ

μέσα σὲ τέτοιο φλογερὸ καὶ ἄσβεστο καμίνι;
Πρῶτα ἐπήρανε φωτιά ἀξαφνὰ ἡ κουζίνας,
ἔπειτα 'πῆραν ἀξαφνὰ φωτιά καὶ ἡ κουρτίνας,
ἔπειτα 'πῆραν ἀξαφνὰ φωτιά κι' οἱ καναπέδες,
ἔπειτα 'πῆραν ἀξαφνὰ φωτιά καὶ οἱ λακέδες.
κοντὰ σ' αὐτοὺς τὸ θέατρο, μαζί κι' ἡ ἐκκλησία,
καὶ τέλος πάντως ἔγινε ἐσπερινὴ θυσιᾶ.

Καὶ ὅταν πρὶν ἐπήρανε φωτιά καὶ τὰ φουγάρα,
ἀπελπισθῆκαν ὅλοι των καὶ ἀναψαν τσιγάρα.

Π.—Μὰ πές μου, τούτῃ τῇ φωτιά ποῖος νὰ τὴν ἔχη βάλῃ;

Φ.—Καὶ θέλει ῥώτημα κι' αὐτὸ, μωρὲ στραβὸ κεφάλι;
Τί ἄνθρωπος!... αἰῶνα ζητᾷ νὰ μὲ πειράξῃ.

Σοῦ εἶπα ὅλαις τῆς φωτιαῖς πῶς ὁ Μελᾶς τῆς βάζει.

Π.—Λοιπὸν;

Φ.—Λοιπὸν ἐκάησαν καμπόσοι στρατιῶται,
μὰ παλληκάρια τῆς φωτιάς κι' ἀληθινοὶ ἱππῶται,
ποῦ βασιλεῖς γιὰ μιὰ στιγμή λαχτάριζα νὰ γίνω,
νὰ τοὺς φορέσω στέφανο, καὶ Φασουλῆς νὰ μείνω.

Π.—Καὶ ποιοὶ ἀκόμα τῷδεξαν;

Φ.—Οἱ σκαπανεῖς κι' οἱ ναύταις,
κι' οἱ ἄλλοι ὅλοι ἦτανε σπουδαῖοι μυιγοχάφταις.

Π.—Καὶ λές ἡ νέα πυρκαγιά νὰ ἔχη σημασία.

ἡ λές κι' αὐτὴ πῶς ἔγινε γιὰ τὴν φωτοχυσία;

Φ.—'Ε! ὅταν βλέπης σκαπανεῖς καὶ μέσα 'στὸ Παλάτι,
καὶ βασιλεῖς μὲ βασιλεῖς καὶ κράτη ἐπὶ κράτη,
καὶ στὰ καλὰ καθούμενα ἀνάβει καὶ ὁ θρόνος,
αὐτὸ θὰ 'πῇ συντέλεια πῶς ἦλθε τοῦ αἰῶνος.

Π.—Καὶ ἡ ζημία πόσο λές νὰ ἦν ἀπάνω κάτω;

Φ.—Ὅσα περίπου ἔχασε, θαρρῶ, τὸ Συνδικάτο.

Π.—Καὶ τώρατούτῃ τῇ ζημιά ποῖος λές θὰ τὴν πληρώσῃ;

Φ.—'Στὴ ῥάχη μας ὁ βασιλεῖς κι' αὐτὴ θὰ τὴν φορτώσῃ.
Καὶ τίποτα παράξενο ν' ἀκούσῃς σὲ κομμάτι
καινούριους φόρους γιὰ φωτιαῖς ποῦ βάζουν 'στὸ
[Παλάτι.

Π.—Καὶ ὅσπερ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὁ βασιλεῖς τί κάνει;

Φ.—Τοῦ τηλεγράφησαν, θαρρῶ, καὶ μὲ τὸ πρῶτο φθάνει.

Π.—'Εγὼ σοῦ λέω πῶς αὐτὸς δὲν τὸ κουνάει διόλου

κι' ἂν ὅλο τὸ Παλάτι του πάῃ κατὰ διαβόλου.

Φ.—'Εγὼ σοῦ λέω πῶς θάρθῃ....

Π.—'Εγὼ σοῦ λέω σκάσε.

Φ.—'Εγὼ σοῦ λέω πῶς θάρθῃ καὶ νὰ μοῦ τὸ θυμᾶσαι

Π.—Μὰ σὺ τὸ παραξίλωσες μ' αὐτὸ σου τὸ γεινάτι...
ὄρσε λοιπὸν δυὸ τρεῖς σβερχιαῖς καὶ σύρε στὸ Παλάτι.